

DEN NITTONDE KATHISMA

PSALM 134

Allēlouia.

- ¹Loven Herrens namn, loven Herren, I Herrens tjänare,
²I som stån i Herrens hus, i salarna till vår Guds hus.
³Loven Herren, ty Herren är god, sjungen psalmer till Hans namn, ty det är gott.
⁴Ty Herren har utvalt Jakob åt Sig, Israel till Sin egendom.
⁵Ty jag vet att Herren är stor, och att vår Herre är över alla gudar.
⁶Allt som Herren ville, det gjorde Han, i himmelen och på jorden, i haven och i alla djup.
⁷Han för molnen från jordens ände, Han har gjort blixtar för regnets skull.
⁸Han för vindar ur Sina förråd; Han slog Egyptens förstfödda, från människor till djur.
⁹Han sände tecken och under i din mitt, o Egypten, över Faraos och alla hans tjänare.
¹⁰Han slog många folk och dödade mäktiga konungar,
¹¹Sëon, amoréernas konung, och Ög, konung över Basan, och alla Kanaans konungariken
¹²och Han gav deras jord till arvedel, till arvedel åt Sitt folk Israel.
¹³O Herre, Ditt namn varar evinnerligen, o Herre, Din åminnelse från släkte till släkte.
¹⁴Ty Herren skall döma Sitt folk, och över Sina tjänare skall Hans namn åkallas.
¹⁵Folkens bilder äro guld och silver, verk av människors händer.
¹⁶De hava mun men kunna icke tala, de hava ögon men kunna icke se.
¹⁷De hava öron men kunna icke höra¹, ty det finnes ingen ande i deras mun.
¹⁸Må de som göra dem bliva dem lika och alla som sätta sin tro till dem.

¹ Annan läsart lägger här till: "... de hava näsborrar men kunna icke lukta, de hava händer men kunna icke gripa, de hava fötter men kunna icke gå, de kunna icke giva ljud med sin strupe..."

- ¹⁹I av Israels hus, välsignen Herren, I av Arons hus, välsignen Herren, I av Levis hus, välsignen Herren,
²⁰I som frukten Herren, välsignen Herren.
²¹Välsignad är Herren i Sion, Han som bor i Jerusalem.

PSALM 135

Allélouïa.

- ¹Tacken Herren, ty Han är god, ty Hans nåd varar i evighet.
²Tacken gudarnas Gud, ty Hans nåd varar i evighet.
³Tacken herrarnas Herre, ty Hans nåd varar i evighet,
⁴Han som allena gör stora under, ty Hans nåd varar i evighet,
⁵Han som har gjort himlarna med vishet, ty Hans nåd varar i evighet,
⁶Han som har befäst jorden på vattnet, ty Hans nåd varar i evighet,
⁷Han som allena har gjort de stora ljusen, ty Hans nåd varar i evighet,
⁸solen till att råda över dagen, ty Hans nåd varar i evighet,
⁹månen och stjärnorna till att råda över natten, ty Hans nåd varar i evighet,
¹⁰Han som slog Egypten med dess förstfödda, ty Hans nåd varar i evighet,
¹¹och förde Israel ur deras mitt, ty Hans nåd varar i evighet,
¹²med stark hand och uträckt arm, ty Hans nåd varar i evighet,
¹³Han som delade Röda havet mitt itu, ty Hans nåd varar i evighet,
¹⁴och förde Israel mitt igenom det, ty Hans nåd varar i evighet,
¹⁵Han som störtade Farao och hans här i Röda havet, ty Hans nåd varar i evighet,
¹⁶Han som förde Sitt folk genom öknen, ty Hans nåd varar i evighet,²
¹⁷Han som slog stora konungar, ty Hans nåd varar i evighet,
¹⁸och dräpte mäktiga konungar, ty Hans nåd varar i evighet:
¹⁹Sēon, amoréernas konung, ty Hans nåd varar i evighet,
²⁰och Ög, konungen över Basan, ty Hans nåd varar i evighet,
²¹och gav deras land till arvedel, ty Hans nåd varar i evighet,
²²till arvedel åt Sin tjänare Israel, ty Hans nåd varar i evighet.
²³Ty i vår ringhet tänkte vi på Herren, ty Hans nåd varar i evighet,
²⁴och Han friköpte oss från våra fiender, ty Hans nåd varar i evighet,
²⁵Han som giver föda åt allt kött, ty Hans nåd varar i evighet.
²⁶Tacken himmelens Gud, ty Hans nåd varar i evighet.³

² Annan läsart lägger här till: "Han som lät vatten strömma fram ur den branta klippan, ty Hans nåd varar i evighet."

³ Annan läsart lägger här till: "Loven Herrarnas Herre, ty Hans nåd varar i evighet."

PSALM 136

För David av Ieremias, i fångenskapen.⁴

- ¹Vid Babels floder, där sutto vi och gräto, när vi tänkte på Sion.
²I pilträden, i dess mitt, hängde vi upp våra instrument.
³De som höllo oss fångna bådo oss där att sjunga.
⁴Och de som förde bort oss sade till oss: "Sjungen för oss en av Sions sånger."
⁵Huru skulle vi kunna sjunga en Herrens sång i ett främmande land?
⁶Om jag förgäter dig, o Jerusalem, så förgäte då min högra hand mig.
⁷Min tunga må fastna vid min gom, om jag icke minnes dig,
⁸om jag icke låter Jerusalem vara min främsta glädje.
⁹Tänk, o Herre, på Edöms⁵ söner, som sade på Jerusalems dag:
¹⁰"Riv ned den, riv ned den ända till grunden!"
¹¹O dotter Babylon, du eländiga, salig är den som får vedergälla dig vad du har vållat oss.
¹²Salig är den som får gripa dina späda barn och slå dem mot klippan.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
 Allélouïa, allélouïa, allélouïa, ära åt Dig, o Gud. (3)
 Herre, förbarma Dig. (3)
 Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
 Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.

PSALM 137

För David av Aggaios och Zacharias.⁶

- ¹Jag vill bekänna Dig, o Herre, av hela mitt hjärta, ty Du har hört orden från min mun, och inför änglarna vill jag lovsjunga Dig med psalmer.
²Jag vill falla ned inför Ditt heliga tempel och prisa Ditt namn för Din barmhärtighet och sanning, ty Du har utsträckt Ditt ord över varje namn.
³Hör mig snarligen den dag när jag åkallar Dig, i Din kraft har Du omsorg om min själ.
⁴Må alla jordens konungar prisa Dig, o Herre, ty de hava hört alla orden från Din mun.
⁵Må de sjunga på Herrens vägar, ty Herrens härlighet är stor.
⁶Herren är upphöjd och vakar över de ringa, och de övermodiga känner Han långt ifrån.

⁴ I annan läsart saknas bisatsen.

⁵ Se not till Ps 59:10.

⁶ Annan läsart: "En psalm för David av Aggaios och Zacharias."

- ⁷Om jag vandrar mitt i betryck, skall Du giva mig liv, Du har sträckt ut Din hand mot mina fienders vrede och Din högra hand har räddat mig.
⁸Herren skall vedergälla för min skull, o Herre, Din nåd varar evinnerligen, övergiv icke Dina händers verk.

PSALM 138

För slutet, en psalm för David i försångningen.

- ¹O Herre, Du har uttrannsakat mig och känner mig; Du vet när jag sitter och när jag reser mig.
²Du förstår mina tankar fjärran ifrån. Du känner min stig och mitt mått,
³och alla mina vägar vet Du i förväg, ty det finnes inget ord på min tunga.
⁴Skåda, Herre, Du vet allt, det sista och det första, Du har format mig och lagt Din hand på mig.
⁵Din kunskap är för underbar för mig, den är mäktig, jag kan icke nå den.
⁶Hur kan jag gå bort från Din Ande, och hur kan jag fly från Ditt ansikte?
⁷Fore jag upp till himmelen, så är Du där, och stege jag ned i dödsriket⁸, så är Du där.
⁸Toge jag mina vingar om morgonen⁹, och gjorde min boning vid havets ändar,
⁹så skulle Din hand vägleda mig där och Din högra hand hålla mig.
¹⁰Och jag sade: "Skall mörker förtrampa mig?", och natten är ett ljus i min förmöjelse.
¹¹Ty mörkret skall icke göras mörkt av Dig, natten skall lysa upp såsom dagen, som dess mörker är, så skall dess ljus vara.
¹²Ty Du har tagit hand om mina njurar, o Herre, Du har hjälpt mig sedan jag var i moderlivet.
¹³Jag vill prisa Dig, ty Du är fruktansvärd i Dina under; under är Dina verk, och min själ känner det väl.
¹⁴Mina ben äro icke dolda för Dig, som har gjort dem i det fördolda, och mitt väsen är i jordens djup.
¹⁵När jag var ofullbordad, sågo Dina ögon mig, och i Din bok skola alla skrivas upp, de skola formas av dagen och ingen i dem.¹⁰
¹⁶Men för mig äro Dina vänner mycket ärade, o Gud, deras makt är starkt befäst.

⁷ Egentligen: "Du känner min väg och mina mil [som jag rest]". Det grekiska ordet *schoinos* är ett längdmått som motsvarar ungefär 1,1 svenska mil.

⁸ På grekiska *Hades*.

⁹ I annan läsart saknas "om morgonen".

¹⁰ Översättning och innebörd av denna bisats är svår, jmf den masoretiska texten som Bibelkommissionen till Bibel 2000 definierar ha osäker innebörd. "de dagar som hade formats innan någon av dem hade grytt".

- ¹⁷Jag skall räkna dem, och de skola vara fler än sandkornen, jag stod upp och är ännu med Dig.
¹⁸O Gud, att Du ville dräpa syndare! I blodsmän, viken ifrån mig.
¹⁹Ty Du skall tala om deras tankar, att de i fåfänglighet skola taga Dina städer.
²⁰Har jag icke hatat dem som hata Dig, o Herre, har jag icke blivit förtärd för Dina fienders skull?
²¹Jag hatade dem med fullkomligt hat, de blevo till fiender för mig.
²²Utrannsaka mig, o Gud, och känn mitt hjärta, fråga mig och känn mina stigar,
²³och se om det finnes någon laglöshetens väg i mig, och led mig på den eviga vägen.

PSALM 139

För slutet, en psalm av David.

- ¹Rädda mig, o Herre, från en ond människa, befria mig, o Herre, från en orättfärdig människa.
²De hava talat orättfärdighet i hjärtat, hela dagen hava de berett sig till strid.
³De hava vässat sina tungor såsom en orm, huggormsgift finnes under deras läppar.¹¹
⁴Bevara mig, o Herre, från syndarens hand, rädda mig ifrån orättfärdiga människor, som hava tänkt lägga krokben för mina steg.
⁵De övermodiga lade ut en snara för mig och spände ut ett rep till snara för mina fötter, på min väg hava de lagt ut en stötsten för mig.¹²
⁶Jag sade till Herren: "Du är min Gud, lyssna, o Herre, till ljudet av min bön."
⁷Herre, o Herre, min frälsnings kraft, Du har lagt en skugga över mitt huvud på stridens dag.
⁸Överlämna mig icke, o Herre, åt syndaren mot min vilja; de gjorde upp planer mot mig, övergiv mig icke, må de aldrig bliva upphöjda.¹³
⁹På deras huvud som omgiva mig, skall deras läppars olycka betäcka dem.
¹⁰Glödande kol skall falla över dem, i eld skall Du kasta dem, i plågorna skola de icke kunna bestå.
¹¹En ordrik man skall icke hava framgång på jorden, onda ting skola förjaga en orättfärdig man till fördärv.

¹¹ I annan läsart står efter denna vers *Diapsalma*. Om *Diapsalma*, se not till Ps 3:2.

¹² *Ibid.*

¹³ *Ibid.*

¹²Jag vet att Herren skall döma den fattige och giva de behövande rätt.

¹³Ja, de rättfärdiga skola bekänna Ditt namn och de redliga bo inför Ditt ansikte.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.
Allēlouia, allēlouia, allēlouia, ära åt Dig, o Gud. (3)
Herre, förbarma Dig. (3)
Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amän.

PSALM 140

En psalm av David.

¹O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. Lyssna till mina böners ljud, när jag ropar till Dig.

²Må min bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonffer.

³Sätt, o Herre, en vakt för min mun, och en omgivande dörr runt mina läppar.

⁴Låt icke mitt hjärta vika av till onskans ord, till att giva ursäkter för synder,

⁵med människor som göra vad orätt är; och jag vill icke beblanda mig med deras utvalda.

⁶Den rättfärdige skall fostra mig i barmhärtighet och tillrättvisa mig, må han icke gjuta syndarens olja över mitt huvud.

⁷Ty ännu är också min bön i deras välvilja, deras domare uppslukades nära klippan.

⁸De skola höra mina ord, ty de hava blivit ljuva. Såsom jordklumpar brötos sönder över marken, så skingrades deras ben i dödsriket.¹⁴

⁹Ty mot Dig, o Herre, Herre, se mina ögon, till Dig har jag satt mitt hopp, förkasta icke min själ.

¹⁰Bevara mig för snaran som de hava lagt ut för mig och från deras stötesten som handla laglöst.

¹¹Syndarna skola falla i sitt nät, men jag är ensam till dess jag skall passera förbi.

¹⁴ På grekiska *Hades*.

PSALM 141

En vishetspsalm av David när han var i grottan, bedjande.¹⁵

¹Med min röst ropade jag till Herren, med min röst bad jag till Herren.

²Jag skall utgjuta min bön inför Honom, mitt bekymmer skall jag kungöra inför Honom.

³När min ande sviker mig, då känner också Du mina vägar.

⁴På den väg där jag gick, lade de ut en snara för mig.

⁵Jag skådade på min högra sida och såg efter, men det fanns ingen som kände mig.

⁶Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar efter min själ.

⁷Jag ropade till Herren, jag sade: "Du är mitt hopp, min del i de levandes land."

⁸Akta på min bön, ty jag är i stort elände.

⁹Befria mig från dem som förfölja mig, ty de äro starkare än jag.

¹⁰För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

¹¹De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

PSALM 142

En psalm av David när sonen Abbesalöm¹⁶ förföljde honom.

¹O Herre, hör min bön, lyssna till min åkallan i Din sanning, hör mig i Din rättfärdighet.

²Gå icke till doms med Din tjänare, ty inför Dig skall inget levande räknas rättfärdigt.

³Ty fienden har förföljt min själ, han förödmjukade min själ till jorden.

⁴Han satte mig i mörkret såsom de längesedan döda och min ande försmäktade i mig; i mig förvirrades mitt hjärta.

⁵Jag tänkte på forna dagar, jag begrundade alla Dina gärningar, Dina händers verk eftersinnade jag.

⁶Jag uträckte mina händer till Dig, min själ var såsom vattenlös mark.

⁷Hör mig snarligen, o Herre, min själ har svikit mig.

⁸Vänd icke Ditt ansikte ifrån mig, så att jag bliver lik dem som fara ned i avgrunden.

⁹Låt mig bittida förnimma Din nåd, ty till Dig har jag satt mitt hopp.

¹⁰Herre, lär mig känna den väg jag skall gå, ty till Dig har jag lyft min själ.

¹⁵ Den händelse i Davids historia som överskriften kan syfta på återfinna i 1 Kon (1 Sam) 22:1.

¹⁶ Annan läsart saknar namnet.

- ¹¹För mig ut ifrån mina fiender, o Herre, ty till Dig har jag tagit min tillflykt.
Lär mig att göra Din vilja, ty Du är min Gud.
- ¹²Din gode Ande skall leda mig på en rak väg. För mitt namns skull, o Herre,
skall Du vederkvicka mig.
- ¹³I Din rättfärdighet skall Du föra min själ ut ur mina bekymmer och i Din nåd
skall Du utrota mina fiender.
- ¹⁴Och Du skall förgöra alla dem som förtrycka min själ, ty jag är Din tjänare.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.
Nu och alltid och i evigheters evighet. Amën.
Allélouïa, allélouïa, allélouïa, ära åt Dig, o Gud. (2)
Allélouïa, allélouïa, allélouïa, ära åt Dig,
o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

